ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ಸಹ ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಎರಡು ಕಡೆಯವರನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತ ಎಂದು ನಾನು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—For the information of the House, I shall read the following programme of business as recommended by the Business Advisory Committee for 8th, 9th and 10th September.

Monday 8th September.	Official Legislative business.
Tuesday 9th September.	Motion regarding Krishna, Godavari and Cauvery waters.
Wednesday 10th September.	Official Legislative business.

SRI H. M. CHANNABASAPPA.—I am objecting to that, Sir.

MR. SPEAKER.—The hon. Member may have objection. We shall consider it at the appropriate time.

Half-an-Hour Discussion arising out of Replies to Question No. 342 *re*: Bidar Halikhed Sahakara Sakkare Karkhane

SRI V. N. PATIL.—With the permission of the Chair I beg to raise the half-an-hour discussion on the Starred Question No. 132 of the ninth list regardig Bidar Halikhed Sahakara Sakkare Karkhane.

MR. SPEAKER.—We have only 15 minutes at our disposal. The hon. Member may please be brief.

† SRI V. N. PATIL.—Sir, it is unfortunate that the people of Bidar District were waiting for a long time for the starting of a new sugar factory in the Co-operative sector with the Co-operation of the Government. At the time the factory started, the cultivators of that area were indeed very happy and they were hoping that all their cane will be made use of by the sugar factory. But unfortunately when that factory was started, ultimately it created grave apprehensions in the minds of the people of that area. In order to help by an unholy alliance with the Khandasari factories which are six in number, the officials and directors and others who conspired with each other for their personal gains sake, deliberately started the factory four months late in the month of March, whereas normally crushing operations should begin in the month of October and November. Ultimately when they started operation of the factory in the month of March, they indulged in corruption and unbridled corruption in the matter of issuing permits which they issued mostly to persons who were not genuine cultivators of sugarcane and it became only a operation scuttle. In all 517 permits were issued out of that, there were not even 300 sugarcane growers who got permits to bring cane to the factory. Most of them were business men, lorry

(SRI V. N. PATIL)

operators, the henchmen of the Directors to share the spoils of such unholy shameful profits and none of them did grow even one cane of sugarcane in their land. It was not even verified whether the persons to whom permits were issued were really cane growing farmers having at least a few guntas of can grown land. People having lorries and only indulging in smuggling foodgrains to adjoining States managed to secure permits by bribing the concerned officials and directors by nepotism and after securing permits, they went a small distance of three or four miles to Zahirabad (in Andhra Pradesh) Taluka, where cane was sold at Rs. 45 per ton It was brought to the factory and sold at Rs. 90 or Rs. 100 per ton with the connivance of the directors and the Managing Director whom I call as the white elephant. Not only this, they started the practice of overdrafting the bills by the rotten method of giving receipts for 8 to 9 tons where they had received cane weighing only 6-7tons on the basis of sharing the surplus profits in fifty-fifty proportion, which was to be distributed between the directors, Managing Director and others. Such unfortunate things are happening there. When some young and enlightened people dared to bring the state of affairs to the notice of the public and spoke to the Chairman, Directors and Managing Directors about the rampant corruption and mismanagement going on in the factory, the Directors of the Sahakara Sakkare Karkhane took a revengeful attitude towards them and foisted false criminal cases against College students and cultivators. This did not spare the nephew of the Chairman of the Karkhane who is a final Law student and who did not hesitate to brand the spade a spade, be it his maternal uncle, Chairman or other corrupt directors of the Karkhane. It did not end there. For the first three days there were no pipes to store the cane juice with the result it was allowed to flow out freely in order to boost false accounts of loss to make money. If such corrupt motive and colossals indifference is exhibited, how can we expect profit from the Karkhane? Leave alone profit; at least, should not the Society work on a no loss no profit basis as a business concern? The management of the sugar factory is highly corrupt, dishonest and defective. I want to know from the Directors of the Society, the Chairman or the concerned Minister what steps they have taken against the company which supplied such defective pipes and at the nick of the time left the Karkhane in a pitiable condition which had no storage capacity, for recovery of damages. Such mismanagement leading to heavy loss causes the greatest possible havoc to the agriculturists and the poor people who have become shareholders of the Society by raising a loan of Rs. 250 towards the share amount by taking money as loan from D. C. C. Bank, Bidar. Bidar, being the most backward district, the people there expected that the factory will be run by honest people, without rotten Syndicate personal and shall be free from the corrupt group of Congressmen. But very little people there knew that it is only those can eat away the Karkhane, they alone can bungle and get elected to the Managing Committee as Directors.

The hope of the people was that it will bring prosperity to that Sahakara Sakkare Karkhane. On the other hand, it has brought them severe loss and hardship. It has brought prosperity to the Directors, their henchmen, employees and to the Managing Director; they have made money ranging from Rs. 50,000 to Rs. 1 lakh within a period of one month which their ancestors for generations did not afford to dream of. When the Directors themselves deliberately allow the factory to run under loss, is it ever possible to expect any prosperity for the poor share holder agriculturist and the poor cane growing farmers of that area and to the poor people and agriculturists who were jobless were expecting some property and who are daily undergoing privation and dying? Now let me touch upon the irregularities resorted to by the Management of the Factory. What is the system of payment there? In the month of March, cheques were issued; they were not honoured up to the end of May. But cane suppliers had been assured through lettes that for the sugarcane supplied during March 1969, payments will be made through cheques at the Head Office at Bidar. This letter was given by the Chief Accounts Officer. Then what were the underhand dealings in billing? In Bill No. 618, a sum of Rs. 82.53 is deducted as non-refundable in addition to that 20 % of the amount is withheld; it was not paid. After four months, that is on 13-8-1969, they have paid the unpaid 20 per cent but not Rs. 82-53. No date has been put on this Bill No. 618. In respect of Bill No. 903, they have deducted Rs. 43-99 out of Rs. 800 billed for. When an important person who happens to be a member of the other House challenged: a Director said "ಇಲ್ಲ, ಸಾರ್, ಬಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಬಂದ ದಡ್ಡ ಜನರ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಾನ್ ರಿಫಂಡಬರ್ ಎಂತ ಡಿಡಕ್ಷ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ರಾರಿ ಹಿಂದೆ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯು ದುಡ್ಡು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವಿ. ಅಂಥವರೇನಾದರೂ ತಿರುಗಿ ಥ್ಯೆರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿವ್ದರೇ, ನೋಡಪ್ಪ, ನಿಂದೊಂದು ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನರ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅದೇ ತರಹ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ನಾನ್ ರಿಫಂಡಬರ್ ಅಂತ ಸೇರಿಸಿದ್ದೆವಿ. ಅಂಥವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ." This is a routine excuse that is being offered. It is with the connivance of the Directors and the Managing Director that such malpractices are going on. Such irregularities are allowed with a view to protect the interests of the Syndicate Congress in that area. Invariably I am challenging the Chairman of the Society who happens to be a Congressman to face a judicial enquiry, and if I failed to prove such false billing and irregularities I shall resign from the membership of this House. If such mismanagement is continued, it will be a betrayal of the faith that the common man has kept in this Congress Government which shouts from house tops that it stands for the advancement of the Co-operative movement. If the present directors continue on the management of this Society, co-operative movement in our district will perish. Within 40 to 42 days of its functioning, the factory has unashamedly informed us, that tentatively it has incurred a loss of Rs. 9 lakhs. I do concede that any new venture would not bring profits in its initial stages. But in this Factory, it is a loss deliberately incurred to boost the prosperity of the corrupt directors and some persons.

(SRI V. N. PATIL)

Certain number of agriculturists were issued permits to supply sugarcane to the Karkhane but their bullocks with cart load of sugar-cane were not allowed to go inside the factory premises to oblige the lorry eloas of their own smuggler henchmen, and these bullock carts were made to stand in queue and wait for their turn for 2 to 3 days without water for the poor animal bullock with the result their bullocks perished due to lack of drinking water and a torterous load on their shoulder. Still the emblem of the Congress is "Basavanna", the Bull. Serious notice should be taken by this House of miserable state of affairs in this Factory. I demand a judicial enquiry into the allegations made by me. Let the Hon'ble Minister and the Chairman agree honestly or courageously if political morality and honesty have got any value in this eyes, for the enquiry of the same. This is not the treatment that the co-operative movement should get at the hands of the Government which hypocritically swears by co-operative movement. If this is the attitude of the Government towards co-operative movement, hell with the co-operative movement; Co-operative society do not exist to promote the interests of vested interests. Let the Government supersede the management of this Karkhane and appoint an Administrator for six months. In the interim period, let the Government institute a judicial enquiry by a judicial officer not below the rank of a Sessions Judge. This is the demand of the people of entire Bidar District who are fed up with this tribe of Syndicate man-eaters. I thank the Chair for having given me this opportunity to place before this august House the sad picture of anguishing peasantry of my District.

†SRI C. K. RAJAIAH SHETTY.—Sir, after hearing my friend Sri V. N. Patil, I wish to confine myself to only relevant points. If we compare figures relating to the quantity of sugarcane crushed and the sugar manufactured in this Factory, it strikes any one that there is something fishy in the Society and bogus transactions are taking place. When the sugarcane crushed is about 16,000 M. tonnes and when there is proportionate fall in the sugar manufactured, there arouses the suspicion of anybody and any honest accountant will prove that there is some mischief going on. This year specially, everywhere sugarcane was grown in plenty. So what were the compelling reasons for the management to run the Factory only for 43 days? The people were prepared to supply any amount of sugarcane. On the face of this fact, does the Government expect us to believe that the factory could not have worked for more than 43 days? Some mischief and bogus deals have taken place. Specific charges have been made against the Management of the Factory and therefore, they need a probe. It is plain that the Directors or others concerned with the working of the factory have played mischief. This Government has obtained license for four more co-operative sugar factories. If such bad precedents are set up in running co-operative factories, how does the Government collect share capital for other co-operative endeavours? Hiriyur factory

is in a bad position ; Gowribidnur and Bidar sugar factories are no better. The factory at Mandya is also being mismanaged. With these bad examples, what encouragement and co-operation does the Government expect from the people for promoting co-operative movement ? I am sure the Government will order an enquiry into the allegations made against the Bidar Co-operative Sugar Factory. Let not the Hon. Minister take the responsibility of absolving the management of allegation on his head ; he will be taking a serious risk. Let a judicial authority be appointed to enquire into the serious allegations. Then alone the guilty can be booked and real justice done to the people. If the Hon. Minister holds out an assurance that a judicial enquiry will be ordered into the allegations against the Management of the Bidar Sugar Factory, the co-operative sector can thrive ; otherwise not.

†SRI D. B. KALMANKAR.—Sir, it is very strange that this Co-operative Sugar Factory of Bidar has functioned only for 43 days. The sugarcane crushed was 17,579·345 M. Tonnes and the cane juice extracted was 11,892·779 M. tonnes ; and the expenditure incurred during the operation period is said to be about Rs. 22 lakhs ; the loss incurred is stated to be Rs. 9 lakhs and odd. It was stated during the course of the discussions that took place earlier on levy of advance betterment contribution, that the Government is not having funds even for irrigation projects.

7-30 P.M.

Such instances make us feel that the Government is not sincere in their effort. Such instances are occurring often. A discussion was raised about the Gowribidanur Sugar Factory and so many irregularities were found out, such as malpractice, etc. Now, the same thing is being repeated. People, who were waiting for this Sakkare Karkhane to come up, were under the impression that they will be profited by it and that they would flourish. But, it has gone into losses. The co-operative movement has to be looked into with a fresh outlook. I would like to ask the Hon. Minister concerned whether it would be proper to encourage such co-operatives ? If such a thing is encouraged, how are they going to bring good name to the Government ? It is said that Rs. 100 per tonne plus transport charges are given to the cane growers. But, I am given to understand that no transport charges were given to them. When the other factories were getting sugarcane at the rate of Rs. 60 to Rs. 70 per tonne, where was the need for this factory to pay Rs. 100 per tonne ? Further, if 7 tonnes are brought in a vehicle, 10 tonnes were recorded and there was a click working in the whole functioning of this factory. If we are sincere about bringing co-operative societies on proper lines and if co-operative movement is the real spirit, it must help in bringing prosperity to the poor man. I request the Government to straightaway appoint an Administrator to this factory, without taking any partisan spirit. I know that in no time it will go into liquidation. A thorough enquiry should be made in the matter and the Management should be changed ; the present incumbent should be changed.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ (ಭಾಲ್ಕಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಶುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟರಿಗೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಬಿ. ಕಲಮಂಕರ್‌ರವರಿಗೂ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

Sri M. NAGAPPA.—On a Point of Order, Sir. A member while speaking should not refer the name of the member; he should refer to the name of the constituency. Somehow, such a thing is going on here. One should be more courteous. My friend, Sri Rajaiah Setty, is an expert in this matter, and he has every right to express his opinion. But, the Hon. Member Shri Bhimanna is making an insinuation. Is this correct?

Mr. SPEAKER.—I am sure, the Hon. Member Sri Bhimanna did not mean any discourtesy to Sri Rajaiah Setty. If the members were to refer to other Hon. Members to their constituencies, then there would be no difficulty. Everybody should try to speak in courteous terms.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಚೇರ್‌ಮನ್‌ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ್ಯ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಾಗಿ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಷೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್‌ನ್ನಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಷೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು 85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಮೇರೆ ಐ.ಎಫ್.ಸಿ.ಯಿಂದ 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಎಲ್.ಐ.ಸಿ.ಯಿಂದ 40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ 4½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು 1966ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಬುಕ್‌ವಾಲ್ಟ್ ಎಂಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ವಹಿಸಿತ್ತು. ಈ ಕೆಲಸ 1968ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಅಥವಾ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಪಂಜಾಬಿನ ಜಾನ್ ತಾಂಸನ್ ಎಂಬುವರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ 1,440 ಬಾಯಲರ್ ಪೈಪ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಹರಿಯಾಣಾದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಅವರಿಂದ ಸರಿಯೆಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಅವು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ನಾವು ದೂರು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಟೈಂಗಿಂತ ನಮಾರು ಎರಡು ತಿಂಗಳಮೇಲೆಯೇ ಕಾಲಾವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ 18-3-1968ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಆಹಾರ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಜಗಜ್ಜೀವನರಾಂ ಅವರಿಂದ ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ ಆಯಿತು. ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ 25-4-1969ರವರೆಗೆ ಕಬ್ಬು ಅರೆದಿದ್ದು 17 ಸಾವಿರ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು. ಸಕ್ಕರೆ ಬಂದುದು ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರ ಚೀಲಗಳಷ್ಟು. ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಕಬ್ಬು ಅರೆದಾಗ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ನಮಾರು 9ರಿಂದ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನೆಂದರೆ, ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಗಿಸಲು ಕ್ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು ಸರಿಯಾದ ಪೈಪುಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಯಾಗುವ ಸೀಜನ್ನು ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯವರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಕ್ಯಪಾಸಿಟಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ 18 ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಫುಲ್ ಕ್ಯಪ್ಯಾಸಿಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 8ರಿಂದ 12 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಟ್ರೈಯಲ್ ಆಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಫಲ

ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕೊರತೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಏನ್ನು ಐ.ಓ.ಸಿ. ಅವರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಫರ್ನೇಸ್ ಆಯಿರ್ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥರಾದ್ದರಿಂದ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯವರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೋರಿದ ಮೇರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತ ಫರ್ನೇಸ್ ಆಯಿರ್ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇವಲ್ಲದೆ ಬಿದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಮೇಜರ್ ಮತ್ತು ಮೈಡಿಯಂ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬಾರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿನ ಬಾವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಕಬ್ಬು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ 300 ರಿಂದ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯು ಜನರರ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಟನ್ನಿಗೆ ಎಕ್ಸ್-ಫೀಲ್ಡ್ ಡೆಲಿವರಿ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಬೈರಾ ಪ್ರಕಾರ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಹಸ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾಗುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಹಂಚಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯವರು ಜನರರ್ ಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಕೊಳ್ಳುವ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಪುನಃ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲೆ ಇಳಿಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಲಾಭವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕಳವಳ ಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸರಿಯಾದ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ನಾನು 1969ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಹೊಸ ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮೆಂಟಿನ ಚೇರ್‌ಮನ್ ಆಗಿ ಚಾರ್ಜು ವಹಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆಗ ಯಾವ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆಗ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಂಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು.

Sri V. N. PATIL.—For your information, I was never a Candidate for election.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ.—ಹೊಸದಾಗಿ ರಚನೆಯಾದಂಥ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಹಿಂದೆ ನಡೆಸಿದಂಥ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮೇಲೂ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೊರಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ದಿನವಹಿ ಚೆಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇಯಿಂಗ್ ಆಫ್ ಶುಗರ್ ಕೇನ್‌ನ ರೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬಂತು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ತೂಕ ಮಾಡಿಸಿ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ರೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯವರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ರೆಕ್ಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿವಸವೂ ಚೆಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ದುರಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವ ಆಪಾದನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡದೇ ಇರತಕ್ಕವರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೇ ಇರುವವರು, ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ಜಯಶೀಲರಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಈ ರೀತಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಇಡೀ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಲಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೆಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ 29 ಡಿಫೆಕ್ಟ್ ಇವೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಬಾಯಲರ್‌ಗಳು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮುಂದಿನ ಕಬ್ಬನ್ನು ಅರೆಯುವ ಸೀಜನಿನಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಪುಲ್ ಟ್ರೈಯಲ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮೆಷನರಿಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಯಲ್ ಕ್ರಷಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಭೀಮಣ್ಣ)

ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಮುಂದಿನ ಸೀಸನ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹಾಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾದ ಪರ್ ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾದಮೇಲೆ ಅವರು ಅವರಿಗೆ ನಲ್ಲಬೆಕಾದ ಬಾಕಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಫೈನರ್ ಟ್ರೈಯರ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕೆಲವು ಮೆಷನರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಲಾಭ ಬರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri ABDUL KHUDDUS ANWAR. – It is stated in clause (c) of the reply that the factory crushed 17,579.345 M. Tonnes and the cane juice extracted was 11,892.799 M tonnes. This is a fabricated figure ; it must be nearly 14,000 M. tonnes and not 11,892.799 M. Tonnes. My hon. Friend may be a director or somebody else. I request the Hon. Minister that the matter must be enquired into and whoever is found guilty must be punished.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—43 ದಿವಸಗಳ ವರೆಗೆ ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರು ಅಷ್ಟು ದಿವಸಗಳು ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸೋರ್ಸ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಯಾವುದು ? ಅವರು ಕೊಡುವ ಹೇಳಿಕೆ ಅಸತ್ಯವೋ ಅಥವಾ ಇವರು ಕೊಡುವ ಹೇಳಿಕೆಯು ಅಸತ್ಯವೋ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ನಾಡಗೌಡ (ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮೊದಲು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಸರ್ಕಾರ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಖಾತೆಗಳು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿವೆ, ಇಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು, ಶ್ರೀ ಕಲ್ಮಂಕರ್ ಅವರು, ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅಬ್ದುಲ್ ಖುದ್ದೂಸ್ ಅನ್ವರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನನಗನ್ನಿಸಿತು, ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಬೇರೆ ಇದೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಬೇರೆ ಇವೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಬಿದರ್ ಸಹಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಮಂಡಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ಇದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಚುನಾಯಿತ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ 16 ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರೊಳಗೆ 9 ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಬೆಳೆಗಾರರು. ಇಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಬೆಳೆಗಾರರಲ್ಲದವರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೂವರು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರಲ್ಲಿ, ಐ. ಎಫ್. ಸಿ. ಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಏಜನ್ಸಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರು ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಮತ್ತು ನಾನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾದುದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. Sri V. N. Patil is making a mountain out of a mole hill. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಕರಪ್ಷನ್ ಅಥವಾ ಏನೋ ದುರಾಡಳಿತ ನಡೆದಿದೆ, ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಜ್ಯೆಯಲ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜ್ಯೆಯರ್ ಆಗಿ ಕೃಷ್ಣ ಆದುದು. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ 1968ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಮ್ಯಾನ್ ಪ್ರೊಪೋನೆನ್ಸ್, ಗಾಡ್ ಡಿಸ್‌ಪೋನೆನ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮೆಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಾಯಲರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಟ್ರಬಲ್ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಡಿಸಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಮಾರ್ಚ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂ ಮಾಡಿದರು. ಬಿದರ್ ಜಿಲ್ಲೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ

ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀರ್ ಅವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಭಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳು ಇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ 2–3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಬ್ಸಿಡಿ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಏಜನ್ಸಿಯವರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು 2½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಈ ಸಹಕಾರೀ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾರ್ಚ್ ಮಧ್ಯೆ ಆದರೆ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ನಿಜವಾಗಿ ಕಬ್ಬು ಒಣಗಿಕೋಗಿ ನುಮಾರು 9–10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ತಪ್ಪಿರು ಇದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ರಿಟರ್ನ್ ಸೇಕಡ 5 ರಿಂದ 12 ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರೆಕ್ಕಹಾಕಬೇಕು. ಇದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಮಾತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಬ್ಬಿನ ಕಿಮ್ಮತ್ತನ್ನು ಟನ್ ಒಂದಕ್ಕೆ 70–73 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಈ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು ಟನ್ 1ಕ್ಕೆ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಲುಕ್ಸಾನು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಾಖಾಯವರು ನೇರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಂದು ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರೊಗ್ರೆಸ್ಸಿವ್ ಆಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವನ್ನು ಒಂದು ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು 100 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ದಾಗಿ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಎರೆಕ್ಕೆಸಿಟಿ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಐದಾರು ಅಡಚಣೆಗಳು ಇವೆ. Inferior quality of cane supplied, non-supply of furnace oil by the I.O.C. and machinery trouble faced during the crushing period. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಇವತ್ತು ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಏನಿದೆಯೋ ಅದು ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಫಲವಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ವಿಶ್ವಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಹಾರದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇಬ್ಬರು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Government is completely convinced of the integrity and honesty of the management. ಆದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಮಾಡಿ ಆ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾದ್ದು ನಡೆದಿದೆ, ಅಂಥಾದ್ದು ನಡೆದಿದೆ ಅಂದರೆ, ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಪಾಂಡವಪುರ ಮತ್ತು ಸಂಕೇಶ್ವರ ಸಹಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟನ್ನಿಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಹಕಾರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಾನೇನೋ ಈ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ಷಿಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನಾನು ಚುನಾವಣೆಗೂ ನಿಂತಿಲ್ಲ.

Sri P. M. NADGOUDA.—I have never made that statement.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now adjourn and meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Three Minutes past Eight of the Clock to meet again at One of the Clock on 5th September 1969.

V-, 31" N 69
N 69 - 21 - 1 - 4
(B) 4871

WD 13533—GPB—600 - 10-12-1969

CONTENTS

		PAGES
1	(i) Starred Questions and Answers ...	263—290
	(ii) Short Notice Question and Answer ...	291—293
	(iii) Questions for Answers on the day (but not taken up)	293—294
2	Calling Attention Notice to a matter of Urgent Public Importance :	
	(i) *re* : the visit by Chief Minister to Delhi to discuss the Fifth Finance Commission Award to State ...	294—298
	(ii) *re* : Bus Accident near Arehally on 28-8-1969 ...	298—299
3	(i) Introduction of Lottery in Mysore State ...	300
	(ii) Award by the Fifth Finance Commission ...	300—301
	(iii) Demise of Dr. Ho Chi Minh, President of North Vietnam. ...	301
4	(i) Message from the Chairman, Legislative Council ...	302
	(ii) Papers laid on the Table—	
	(a) Mysore Shops and Commercial Establishment (Amendment) Bill, 1969 as passed by the Legislative Council ...	302
	(b) Mysore Civil Courts (Amendment) Bill, 1969 as passed by the Legislative Council ...	302
5	Question of Privilege *re* : Contradictory Statements made by Deputy Minister for Public Works during Question Hour ...	302—307
6	Bangalore, Karnataka and Mysore Universities (Amendment) Bill, 1969—(Passed) ...	307—323
7	Commencing State Lotteries in the State ...	323—324
8	Private Member's Bills—	
	(a) Mysore Land Revenue (Second) Amendment Bill, 1969—(Introduced) ...	324
	(b) Mysore Public Men Enquiries Bill, 1969—(Motion to consider—Debate not concluded) ...	324—345
9	Statement by the Deputy Minister for Public Works *re* : a Question of Privilege raised against him ...	345
10	Half-an-hour discussion arising out of replies to Question No. 23 *re* : allotment of lands from Gairan (Grazing land) in Angol Village ...	346—349
11	Postponement of Elections of Members to several Committees—(Announced) ...	349